

לעלות אל האי ולא לרדת

בס"ד, תקשור עם מנחם, ירושלים, ט"ו אלול תשע"ד

חמות. ואפילו אלה שחשבו שאין להם כבר דמעות – זה יבוא. ואלו הם היהודים-האמיתיים. והשאר, שאר הכביכול יהודים, הע"ר, הם יהיו קרים כמו קרח. והם לא ירגישו כלום בלב.

אבל אנחנו נבכה, ונבכה ונבכה. ונמליך את הקב"ה [בדי שמתליכני עליכם, ר"ה טז]. והוא המלך! הוא המלך בשבילנו [מלך ישראל וגאולו...], המלך! ואז נעבור את עשרת ימי התשובה שוב בבכי, שוב בחדשות קשות. ואז נגיע ליום-הכיפורים [עלמא דתירי], ואז היהודים-האמיתיים שוב יבכו, וישמעו את השופר, ויבכו עוד יותר. ואלה שהם מאד עם האמת, יוכלו אפילו לראות את אליהו-הנביא בתוך בית הכנסת, תלוי כמה קרובים לקב"ה [סוף מלאכי, ע"ש].

ואחרי זה כל השנה יהיה מלא-מלא דברים קשים, עד שאנחנו, היהודים-האמיתיים, נרגיש שאין כח כבר, אין כח [ישעיהו ל"ז: כ"י באו בנים עד משבר, וכח אין ללדה]. אבל בע"ה, אנחנו והמשפחות שלנו נעבור את זה. אבל נגיע לפורים, ובפורים זהו הזמן של נפילתו של המן. ואז הרשע שישב עלינו – הוא גם כן יסתלק. יסתלק – ולא יפריע לנו יותר.

ואז יבוא חג הפסח, והפסח יביא אותנו לליל-הסדר, ואנו נשב שבורים ועצובים. נשב ליד השולחן עם הכמה-מצות, לא הרבה, ונבכה ונבכה, ונבקש מהקב"ה להוציא אותנו סופית ממצרים. והוא יוציא אותנו. [ר"ה דף י"א. בניסן נגאלו. ע"י אבן שלמה פ"א סק"ז] ובאותו הלילה יהודים-אמיתיים יראו בעינים שלהם את אליהו-הנביא כשהוא בא לשתות את היין.

ואחרי זה – אני לא יכול להגיד הרבה. אני רק יכול להגיד **שבעזרת ה', מוצאי שביעית משיח בא.** [סנהדרין פרק חלק דף צו].

ש. ומה עם בית-המקדש?...

ת. מוצאי שביעית – זו שנה שלימה. יחד עם זה אני לא יכול להגיד לכם תאריך, אני יודע שנדע, ונראה. ויהיה ברור לנו משיח. מה שאמרתי לכם עכשיו – זהו רק חלק, בשביל לתת לכם כיוון. וברור שלפני שביעית כבר נראה את המשיח, ויהיו את המלחמות, וכל מה שצריך לעבור אחרי זה, אבל זה יתן לנו הרבה חיווק, וכבר נראה ניסים גדולים ענקיים, רק אני מבקש מכם, לא להשבר, לא להשבר. [תהלים מזמור מ"ו: אלקים לנו מחסה ועז... עזרה בצרות נמצא מאד...]

ש. ובאיזה שלב יהיה קיבוץ-הגלויות?...

ת. אני לא יכול יותר לדבר, אבל אנחנו נראה את הדברים הגדולים, ואנחנו כבר רואים דברים גדולים. ואנחנו צריכים גם להתרגל לראות דברים גדולים, כי הם כל-כך גדולים שזה עוצר את הנשימה. והבן-אדם יכול למות מהתקף-לב כשהוא רואה דברים ענקיים כאלו. ולכן ה' מרגיל אותנו לאט-לאט לראות את כל הדברים האלה [פנשך יעיר קב"ה]. ואנחנו נראה כבר את המשיח.

ש. על איזה רשע דיברתם שיסתלק בפורים, ישנם הרבה, לא חסרים רשעים... אז במי המזובר?...

ת. הרי כתוב שיהיה רשע שישלוט פה תשעה חדשים [יומא י.], אז אנחנו נראה את הנפילה שלו, בעזרת ה'.

ש. אמרתם שניצול אנחנו ומשפחותינו, האם זה למרות שיש במשפחה כאלו שהם אינם במצב האידיאלי, הרצוי?

אני כל-כך כל-כך עצבני, כל-כך כל-כך סובל, אני יודע שגם אתם סובלים, כל יהודי-אמיתי סובל. פשוט לא יכול להיות אחרת, זה לא יתכן אחרת [שם עולם לחיה ח"ב פ"ב]. העולם מתהפך כבר. העולם משוגע לגמרי. כל העולם הזה – זה בית-חולים ענק לחולי-נפש, וכמו שהרב דסלר זצ"ל אומר, המטפלים גם הם משוגעים [ממ"א ח"ג עמ' 116]. כל העולם משוגע, כל העולם. אבל עדיין זה עוד לא כלום, זו רק ההתחלה. כי מחכה לנו בעתיד-הקרוב משהו כה קשה שאי-אפשר לתאר את זה. ואנחנו נסבול ונסבול, ויש רק תשובה אחת: להחזיק כביכול בקב"ה, בחבל הזה הרוחני שקושר אותנו אליו [לא לעזוב את החבל].

אבל העולם מלא רישעות, והרישעות יוצאת מכל חור וחור. זהו שיטפון של רישעות בעולם [והרשיעו רשעים], ואנחנו, היהודים-האמיתיים חייבים ליצור אי, אי-של-אמת, ולעלות אל האי, ולא לעזוב אותו. לעלות על האי הזה, ולבנות לעצמנו חיים-אמיתיים של תורה ומצוות ומעשים טובים, אי של קירבה לאמת, לקב"ה [ר' מק"צ לפרק 11 בסידרת הגאולה ב', ובפרק 25 דברי הוה"ק בהרחבה].

ואז אנחנו נעבור על המים הרעים, הקשים, המסוכנים, בלי שזה יגע בנו [המים הירדניים]. אבל חייבים לעלות על האי הזה, חייבים. חייבים להפריד את עצמנו מהשקרנים, מהרשעים. וחייבים-חייבים להפריד את עצמנו ממישיחי-השקר, ומהגויים שמנסים להרוס את היהדות, וחייבים להפריד את עצמנו מהיהודים, אותו הערב-רב שמנסה לדלל את האידישקייט, שמטרתם היא אך ורק שנגיע למצב שלא נהיה כבר יהודים, ח"ו [הגאולה ב' פרק 25]. אבל אנחנו נישאר על האי שלנו, ולא ניתן לשום דבר מהדברים האלה ליגוע בנו. וה' ישמור עלינו, ונעבור את כל זה בלי פגע.

ועכשיו, אנחנו חייבים להתחיל את הבניה, לעלות על האי, ולבנות את החיים שלנו, חיים פשוטים, חיים עם כמעט-כלום, אבל יהיה לנו את הכל [והרשי ה' לא יחסרו כל טוב], כי זה יהיה: אנחנו והקב"ה [ה' בְּדָד יִנְחֵנו, וְאֵין עִמּוֹ אֵל נִכְרִי].

אבל אי לנו, אי לנו. איזה מצב, איזה מצב, מה שיהיה, מה שיהיה. איך אני אתאר את זה...

בעתיד הקרוב יש לנו את ראש-השנה, ובעתיד הקרוב, כבר עוד לפני ר"ה, אנחנו נראה דברים קשים ביותר, דברים שיפחידו אותנו עוד יותר ממה שקורה עכשיו. ולא לשכוח שזה הרשעים, ולא לפחד. רק להיות עם הקב"ה. לא לפחד [ה' לי לא אירא מה יעשה לי אדם]. זהו הסוד: להיות עם הקב"ה – ולא לפחד. ואנחנו, שוב, נעלה על האי שלנו ולא יגעו בנו. ומה יהיה האי הזה? האי – זה האמונה והבטחון בה' [משגבי ומנטוסי]. ואנו נבנה שם את הבתים שלנו ואת הקהילות שלנו. אמנם אלו יהיו קהילות קטנות מאד, אבל זה יהיה העתיד של עם-ישראל. ואנחנו נעבור את הזמן שבין היום הזה ועד ראש השנה, ובכל יום יהיו חדשות חדשות, חדשות מרות, מבולבלות, חדשות של אלימות, ודם. [ימים נוֹרָאִים, אש"ל פ"א סק"ז].

אבל אנחנו נמשיך ולא נפחד. כי אנחנו נחזיק בקב"ה. אבל יגיע ראש השנה – ואנחנו נבכה, נבכה כפי שלא בכינו מעולם [פנכי יבאו וכתתננים אוֹכְלִים, הפטרת ב' דר"ה]. נבכה עם דמעות רבות

ת. זה לא שייך למה המצב שלהם עכשיו. הם קרבנות. אבל ישנם הע'ר - וישנם קרבנות. יש יהודים שהם פשוט קרבנות של החברה, של המצב. והילדים האלה, האנשים האלה, ה' יסחוב אותם בחזרה. הם יסבלו, כי הוא יסחוב אותם בכח, אבל הוא לא יתן לשום נשמה-יהודית להשאר [לבלתי ידח ממנו נדח, שעה'צ ס' תרכ"ב סק'ן]. ואם הם אינן נשמות של יהודים - אז אפילו הקרובים שלהם לא יתגעגעו אליהם [משלי י"א, שר'ע יר'ד ס' שמ'ה].

ש. אנשים שומעים שופרות... לא רוצים להאמין שזה מלאכותי...

ת. נכון, יהיו כל מיני דברים שקר-ושקר, כי בסופו של דבר הרשעים רוצים להביא את ה'כאילו-משיח' שלהם. כדי שכל העולם יבואו ויעשו כל מה שהוא אומר להם. והם יעשו כל מיני 'ניסים' [דניאל י"א: יצאאו להצמיד חוץ], אבל זה יהיה הכל טכנולוגיה, ולא יותר מזה. והערב-רב יאמין בזה!... אבל היהודים-האמיתיים לא יאמינו בזה.

אבל אתם צריכים פשוט להתכונן, כי נכון, זה שאנחנו רואים שמורידים ראשים בכמויות אדירות בכל-מיני ארצות על ידי 'חיות-בדמות-בני-אדם', אז זה גם כן עושה אותנו פחות רגישים למציאות שתהיה מסביבנו, כי א'א לעכל את זה בבת אחת. זה מדי קשה, ובמיוחד בשביל נשמה יהודית. אז לאט-לאט זה מרגיל אותנו, כי אפילו אם לא רואים את התמונות, רק המחשבה על כך מכניסה אותנו למצבים האלו.

וזה באמת מאד מעניין שבדיוק בימים אלה, מצד אחד, הערבים האלה, ה'ווילדע-חיות' (חיות הפרא) הללו-מורידים ראשים של אנשים, ובתזמון מפליא - הכושי בארה'ב מזמין גם הוא גליוטינות בשביל להרוג אנשים! [משברבו הרצחנים... ס'ר'פ עגלה ערופה, סוטה פ"ט מ"ט] אז מי שייך לאיזה צד?... האם אין זה קצת משונה?!... פתאום, ארצות-הברית מזמינה גליוטינות! ואני באמת רוצה לדעת מי הוא בדיוק היצרן של הגליוטינות, ואיפה בית-החרושת של זה, ולמי עוד היצרן הזה מוכר...

ש. מדברים עכשיו על הורוסים האלה בארה'ב שלא יודעים מה זה...

ת. אוי, אל תשים לב לזה... זה כדי להפחיד את האנשים... אגיד לכם משהו, אני לא מאמין שהם יצרו חידקים שמסוגלים להרוג, בואו נגיד מליון אנשים ח'ו, כי זה מסכן אותם בעצמם, ואין שליטה על כך. אבל להפחיד - הם יכולים להפחיד [יחזקאל פרק כ"ו: אֲשֶׁר נָתַנוּ תַחֲתָם... קד"ד גליון 67].

והם התחילו להוציא כל מיני סטטיסטיקות על האיבולה' שלא נדע. נכון, יש כזה דבר, אבל אני חושב שהסיבה העיקרית שמתים מזה באפריקה - כי הטינופת שם גדולה ביותר. בתי החולים לא נקיים, ואם לוקחים אותם לארה'ב, כמו שלקחו שני רופאים שכביכול קיבלו את המחלה ויצאו מהמחלה בריאים ושלמים... אז מה?

ועם ה'סארס' בסין עשו אותו הדבר. כולם בסין הלכו עם מסכות, מהפחד שלא ידבקו. אבל באמריקה כמה אנשים נדבקו מזה, ואף אחד לא מת... אז ככה זה נראה לי. אבל איך שלא יהיה - לא צריך לפחד [פזאת אני בוטח]. מה שיהיה איתנו - זה מה שצריך להיות [סמוך לבו לא י'רא'. ברכות דף ס']. ואם אנחנו נצליח להגיע למשיח - מה טוב. ואם לא, חס ושלום - אז בעוה'ב גם כן יהיה לנו טוב. אבל אנחנו כבר מאד קרובים, אז אני מקוה שנגיע כולנו לגאולה-השלימה, בע'ה.

ש. בשנים האחרונות ראינו שכל פעם שעשו מצעד-תועבה, מיד לאחר מכן קרו דברים קשים. בשבוע הקרוב מתוכננת לצאת צעדת-תועבה מתקושרת ביותר במרכז ירושלים, ה' ישמור...

ת. השנה זה יהיה גרוע מאד, כי זה זמן שהוא כל-כך קרוב לגאולה שארץ-ישראל לא תוכל לסבול את זה. אני לא יודע מה יהיה - אבל יהיה משהו נורא מזה.

ש. בנתניה לפני שנתיים נשרף בית-כנסת עם הרבה ספרי-תורה בתקופת המצעד...

ת. נכון, זה לא יכול לעבור בשקט, אבל השנה - זו שנה יותר קשה, ואם זה יעבור בשקט - אוי לנו.

ש. גם במקומות-הקדושים המלחמה נמשכת במלוא עוצמתה...

ת. אנחנו נשלם על זה, על השתיקה שלנו. אבל לא האנשים-האמיתיים. כי עכשיו זה לא כמו בתקופת השואה. בשואה - ה' לקח את הצדיקים יחד עם הלא-כל-כך-צדיקים, ועם הרשעים [יחזקאל כ"א: יחוצאתי חרבי ממערה, והכרתי ממוך צדיק ורשע], אבל עכשיו - כל אחד יהיה בדיוק לפי הדרגה שלו [ושבתם יראתם בין צדיק לרשע... מלאכי סוף'ג].

ש. המטרה אחת: לגמור את היהדות בעולם, באופן יסודי, ובמיוחד בארץ ישראל...

ת. כל המטרה של הרשעים זה לחסל את עם ישראל. כי עמ'י זה כמו קרוץ בצד שלהם [י'קוצו מפני בני ישראל, שמות א', ערש'י שם]. כי אנחנו האמת, והם יודעים את זה, והם מקנאים [קשה כשאל קנאה, רשפיה רשפי אש. שיה'ש ח']. והם רוצים לחסל אותנו [ע'ש רש'י עה"פ: ציום שידובר בה], והם חושבים, הטפשים האלה, שהם יכולים ללכת במלחמה נגד הקב'ה, הכל יכול, שברא אותם, וברא את כל העולם [ישעיה י' טו'ן]. והם ממש לא-אינטליגנטים, איך אפשר להאמין בכזה דבר?... הם מאמינים בשטן. השטן - שגם הקב'ה ברא אותו. אז מה הם יכולים לעשות?

אבל את ה'מדינת ישראל', בנו אותה הציונים עם הרבה הצלחה, כי רצו לדלל את האידישקייט, רצו להכניס את היהודים למין כזה סוג של 'אידישקייט' שזה זיוף גמור, האידישקייט 'להרגיש שהם חזקים' [ר' ח'ה עה"ת, דברים פרק ב'], ו'שהם הצבא הכי חזק בעולם', ו'שהם מתים למען המולדת', ולא על קידוש השם. שהם השולטים. שהם 'הכל-יכול' ח'ו [פ'נמוז גבור ציד לפני ה']. ומי שמאמין במדינה, עם השקר של כל הליצנים שיושבים בכנסת, אז הם באמת ע'ר, ממש ע'ר. וכל זה ייעלם. הכל יעלם, כל השקר הזה. זהו. [מדינה לא יהודית]

וגם כל ה'גרי-צדק', יש להם בתי-חרושת, סרט-נע לגרי-צדק, כל אחד יכול לגייר. להתגייר ולגייר. וזה בדיוק מה שהם רוצים: לדלל את האידישקייט.

ש. אז צריכים להבין שאם כך - תפקידנו זה להגביר וללבות את האידישקייט...

ת. אנחנו אמרנו זאת, שנעלה על אי עם המשפחות שלנו, ונסגור את עצמנו, ולא ניתן להם. לא נאפשר להם. אבל לא יהיו הרבה. ממש לא הרבה. אבל על זה יהיה בנוי כל העתיד [היהלום הקטן].